

Geluk

Men vraagt mij wel eens: wanneer zijn mensen nu gelukkig. Ik heb dan zin om te zeggen: ga naar zee en vraag het eens aan een hond op het strand, want die is het meestal wel buitensporig. Aan mensen kan je het moeilijk merken, tenzij ze verliefd zijn, een prachtprestatie hebben neergezet of Le fabuleux destin d'Amélie Poulain hebben gezien.

Maar aan die honden merk je het onverbloemd: ze rennen de blijdschap uit hun lijf zonder dat het opraakt, hun staart kwispelt onophoudelijk in de hoogste stand, ze springen in de golven alsof het water een levenselixir voor honden is, lopen met olympische uithouding achter balletjes en stokken aan, maken vreugdesprongetjes in alle talen en stralen het geluk zo uit dat zelfs een blinde het kan zien.

Trouwens, dat geluk is voor mensen stilaan een vies zaakje aan het worden. Je kan geen tijdschrift meer open slaan of je vindt er een tien-stappenplan voor, op de tafels in de boekhandel komen de nieuwe quick fix handleidingen er alsmat sneller bij en in de magazines staan die lachende, stralende vedetten en modellen zo flashy te wezen dat je een zonnebril moet opzetten om geen sneeuwblindheid op te doen. In de praatprogramma's op TV zijn al die gasten zo leuk en tof en blij en cool en blinken en stralen om ter hardst, als waren ze het negertje op het blikje *ca va seul* uit mijn kindertijd. Zo hard stralen ze, dat je wel moet geloven dat ze ongelooflijk gelukkig moeten zijn.

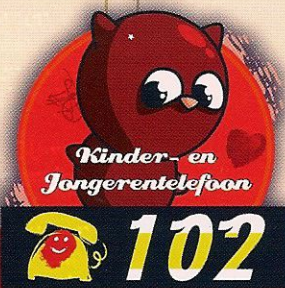
Geluk is prestige geworden. Naast de blauwe of zwarte Saab, Mercedes of BMW (liefst décapotable), polshorloges en sacochen, is er nu ook "het geluk" om mee uit te pakken. Iedereen met een beetje behoefte aan erkenning presenteert tegenwoordig zichzelf als een rasecht hedonist en is 24 uur per dag ontegensprekelijk gelukkig. Daarmee onderscheidt hij zich dan ook van de gewone sterveling, want die is het maar af en toe. Hij heeft de sleutel, wij niet. Hij kent de formule, wij niet. Hij is geslaagd, wij hebben gefaald. Hij is de winner, wij de losers.

Maar net voor het slapen gaan, haalt hij die onzichtbare rekkertjes van achter zijn oren en valt dat flashy, stralende gezicht als een gordijntje naar beneden (dat slaapt wel makkelijker) en dan gaat het licht heel snel uit.

Ikzelf hou het bij Voltaire : "J'ai décidé d'être heureux parce que c'est bon pour la santé". Meer moet dat niet zijn.

Wilfried Van Craen

Meer info over het thema 'geluk', surf naar:

Secretariaat

KINDER- EN JONGERENTELEFOON

Kartuizersstraat 19 bus 8

1000 Brussel

Tel: 02/534 37 43

info@kjt.org

http://www.kjt.org

Voor kinderen en jongeren

102

elke dag van 16 tot 22u

(behalve op zon- en feestdagen)

brievenbus@kjt.org

www.kjt.org

Redactie

Kartuizersstraat 19 bus 8

1000 Brussel